

prima instanță: I. Nașco

dosarul nr. 2rh-390/14

instanța de apel: E. Secrieru, A. Parpalac, S. Leu

instanța de recurs: I. Sîrcu, V. Clevadi, T. Chișca-Doneva

Î N C H E I E R E

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ir-Dar”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „ Ir-Dar” împotriva executorului judecătoresc Ciobanu Eduard cu privire la încasarea venitului ratat și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 31 iulie 2014, prin care recursul declarant de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ir-Dar” a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă :

La 03 septembrie 2013, SRL „Ir-Dar” a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Ciobanu Eduard cu privire la încasarea venitului ratat și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 05 noiembrie 2007, a fost dispusă încasarea din contul lui Darii Tudor Ion, în beneficiul FPC „Renaștere” SA prejudiciul material în sumă de 25495,33 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 764,86 lei, în total suma de 26 260,16 lei.

Menționează că dânsul achita periodic din suma menționată prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei”, fapt cunoscut pârâtului.

Susține că la începutul anului 2008, în scopul obținerii unor venituri mai mari pentru a executa mai rapid hotărârea judecătorească menționată, Darii Tudor a fondat SRL „Ir-Dar”, iar despre acest fapt a anunțat pârâtul, care la 23 iunie 2008 a expediat titlul executoriu în contabilitatea societății întru executare benevolă.

Astfel, lunar din salariul lui Darii Tudor se reținea câte 20 %, care se transferau în contul FPC „Renaștere” SRL cu scopul stingerii datoriei.

Invocă că la 24 august 2009, din motive necunoscute, fără a fi preîntâmpinat în prealabil, executorul judecătoresc Ciobanu Eduard a aplicat sechestrul asupra contului bancar al SRL „Ir-Dar”, fapt care a redus activitatea societății, astfel, în scopul de a nu crea alte litigii, inclusiv cu Serviciul Fiscal de Stat, societatea nu putea activa cu ocolirea contului bancar, respectiv fiind în imposibilitate de a crea careva operații cu furnizorii și consumatorii de bunuri.

Iar adresările societății către pârât cu privire la ridicarea sechestrului de pe contul bancar a rămas fără răspuns, astfel întreprinderea a fost nevoită să se adreseze în instanța de judecată, cu atât mai mult că nu există nici o hotărâre judecătorească, prin care ar fi dispusă încasarea din contul SRL „Ir Dar” a cărorva sume bănești.

Respectiv, prin hotărârea Judecătoriei Slobozia din 16 august 2010, acțiunea a fost admisă fiind dispusă anularea încheierii oficiului de executare Ștefan Vodă din 24 august 2009, cu ridicarea sechestrului aplicat asupra contului.

Relevă că SRL „Ir-Dar” reprezintă o societate comercială rezidentă în Republica Moldova, care și-a pus drept scop de activitate comercială a articolelor destinate protecției plantelor, iar până în prezent s-a remarcat pe piața autohtonă, având deja un nume bine determinat ca un garant al calității activității prestate și al produselor comercializate.

Invocă în susținerea poziției sale că potrivit prevederilor art. 299 din Codul civil, fruct al lucrului se consideră venitul, sporul și produsele pe care le dă acest lucru, iar fruct al lucrului și al dreptului considerându-se veniturile obținute și beneficiile pe care acest lucru sau drept le asigură prin intermediul raporturilor juridice, prin urmare, pârâtul a creat obstacole directe societății la generalizarea valorificării fructului, astfel fiindu-i cauzat direct un prejudiciu sub formă de venit ratat.

De asemenea, menționează că conform datelor contabile ale întreprinderii pentru anul 2009, societatea a obținut un venit de 72 987 lei, activitatea normală fiind până la blocarea contului și anume până la 28 august 2009, iar pentru anul 2010 venitul constituie doar 24350 lei, astfel din motivul că furnizorii cunoșteau despre faptul blocării contului bancar, societatea nu și-a mai revenit.

Mai indică că continuarea acțiunilor ilegale și iresponsabile ale pârâtului vine în contradicție cu jurisprudența CEDO, care, în virtutea art.6 al Convenției CEDO, garantează dreptul la un proces echitabil și la executarea actelor judecătorești irevocabile drept o condiție indispensabilă a actului de justiție echitabil.

Remarcă că la 01 august 2013, SRL „Ir-Dar” s-a adresat către pârât cu cerere prealabilă, solicitând executarea benevolă extrajudiciară a plăților revendicate cu avertizarea ultimului privind eventualitatea intentării unei proceduri civile în instanțele de judecată cu privire la recuperarea silită a sumelor prejudiciului cauzat, însă aceasta a rămas fără satisfacere.

Solicită încasarea de la executorului judecătoresc Ciobanu Eduard a venitului ratat în sumă de 80 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ștefan-Vodă 16 octombrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2014, a fost respins apelul declarat de către SRL „Ir-Dar” și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 31 iulie 2014, recursul declarat de SRL „Ir-Dar” a fost considerat inadmisibil.

La 27 octombrie 2014, SRL „Ir-Dar” a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii instanței de recurs și reținerea pricinii spre rejudecare a recursului în instanța de recurs.

În motivarea cererii de revizuire cu referire la prevederile art. 449 lit. c) CPC a invocat că, deși, în cadrul examinării cauzei a solicitat atragerea în proces a lui Bîrna Radu și Balan Iulia, instanța a respins cererea înaintată în acest sens și a emis hotărârea cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost antrenate în proces.

Sustine că prin recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel a prezentat probe ce constituiau temei de restituire a pricinii spre rejudecare în prima instanță, însă instanța a lăsat fără apreciere circumstanțele invocate în cererea de recurs și a emis încheierea din 31 iulie 2014, fără a se expune asupra legalității sau ilegalității blocării contului bancar al SRL „Ir-Dar”, care este un agent economic fără careva datorii creditoare sau debitoare, al cărui activitate a fost redusă la minim de către un executor judecătoresc.

Consideră că în speță prin acțiunile executorului judecătoresc i-a fost violat dreptul de a executa o hotărâre judecătorească, iar instanțele naționale prin refuzul de a examina cauza i-a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 CEDO.

Mai menționează că avînd în vedere natura recunoașterii Guvernului privind violarea CEDO în urma neexecutării hotărîrii judecătorești, în conformitate cu prevederile art. 449 lit. h) CPC, solicit admiterea cererii de revizuire.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

În cazul invocării temeiului prevăzut de art. 449 lit. c) CPC, Colegiul reține că este important ca instanța de judecată să constate dacă persoana care nu a fost implicată în proces este subiect al raportului material litigios. În acest sens urmează a fi prezentate probe pertinente și concludente, iar instanța urmează să constate dacă prin hotărîrea supusă revizuirii, persoanei implicate în proces, i-au fost încălcate careva drepturi.

Sub aspectul normei citate, Colegiul menționează că deși revizuentul a invocat ca temei de revizuire prevederile art. 449 lit. c) CPC, ultimul nu au adus nici un argument care ar indica la faptul că instanța a emis încheierea, revizuirea căreia se solicită în speță, cu privire la drepturile lui Bîrna Radu și Balan Iulia, care nu au fost implicați în proces, și nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar confirma faptul că Bîrna Radu și Balan Iulia sunt subiecți ai raportului juridic litigios și prin neatragera acestora în proces au fost încălcate careva drepturi ale SRL „Ir-Dar” care a fost implicată ca parte în proces și a participat la examinarea cauzei.

În asemenea împrejurări, este neîntemeiată și referirea revizuentului la prevederile art. 449 lit. h) CPC, care stabilește că revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărîre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărîrii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Or, în cazul invocării acestui temei este necesară existența unei constatări a Curții Europene a Drepturilor Omului privind încălcarea unui drept sau a unei libertăți fundamentale ale omului, în pricina a cărei act judecătoresc se solicită a fi revizuit, însă la caz o asemenea constatare nu a fost stabilită.

În circumstanțele relatate, Colegiul remarcă că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei

hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, admiterea revizuirii, în circumstanțele descrise ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs degizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Distinct de cele relatate și având în vedere că temeiurile invocate în cererea de revizuire sunt în contradicție cu prevederile art. 449 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Ir-Dar” împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 31 iulie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Ir-Dar” împotriva executorului judecătoresc Ciobanu Eduard cu privire la încasarea venitului ratat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva